

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 98

číslo: 38

23. září 2018

Cena: 8 Kč

Setkání mládeže se blíží

Společné zamýšlení nad vztahem k naší zemi

Mnoha různými způsoby a při rozličných poutích a slavnostech, jednou z nich pak je výroční 10. obnovené setkání husitské mládeže a jejích přátel, si připomínáme a slavíme sté výročí vzniku Československa. Setkání mladých bude zahájeno v den svátku sv. Václava - 28. září 2018. Kroky poutníků povedou do Českých Budějovic, kde se společně budeme zamýšlet nad vztahem k naší zemi. Je nám vlastní a domovem?

Výzvou setkání husitské mládeže je biblický verš: „Já ale díky tvé veliké lásce do tvého domu vejít smím“ (Ž 5,8), který se během pobytu všichni poutníci budou snažit aktualizovat i naplnit. Každý z účastníků přijede či přijde z jiného koutu naší vlasti, což při příchodu vyznačí na připravené mapě. Svou jedinečnou osobností přispěje ke sdílení základních témat, kterými jsou vlast a církevní domov, vlast ve společenském pojetí i vlast v podobě života jednotlivých rodin. K reflexím těchto témat přispěje kromě jiných vážných, dobrodružných i zábavných aktivit přednáška Martina Jindry na téma „Sáhnout si do ran tohoto světa“, která dosvědčuje statečnost našich předků v kritickém období české historie. O současném životě mladého křesťana a křesťanky v České republice pohovoří společensky angažovaní mladí - František Kopriva a Olga Richterová. Prostor vzájemného sdílení a sycení se podpoří piknikem a kavárnou z domácích zdrojů. Osobní rozjímání nad tématy doplní ranní i večerní modlitby, doprovázené mládežnickou kapelou, a vyvrcholí při společném slavení bohoslužeb 30. září 2018. Přihlásit se můžete do 23. září do půlnoci na adrese:

<https://www.setkani-ccsh.cz/prihlaska/>

Eva Vymětalová-Hrabáková

Pietní shromáždění u hrobky E. Beneše. Foto: Zdeňka Kašpárková

Vzpomenutí na prezidenta Beneše v Sezimově Ústí

Dne 3. září 2018 se uskutečnilo pietní shromáždění u příležitosti 70. výročí úmrtí prezidenta Československé republiky Dr. Edvarda Beneše u jeho hrobky v Sezimově Ústí. Tato hrobka v místě zvaném „Husova kazatelna“ se nachází nedaleko vily manželů Benešových. Pietního aktu, který zahájil starosta Sezimova Ústí pan Martin Doležal, se zúčastnili pan předseda vlády ČR, paní hejtmanka Jihočeského kraje, politici, zástupci Armády ČR a další hosté. Z historického i současného hlediska promluvil

o osobnosti našeho druhého prezidenta ředitel Husitského muzea v Táboře dr. Jakub Smrčka. Shromáždění oslovil biskup českokobulejovický Msgr. Vlastimil Kročil. Závěrečné slovo a modlitbu pronesl bratr patriarchy CČSH Tomáš Butta. Společně s místní sestrou duchovní Jaroslavou Horkovou z Tábora položili květinu za naši církev k hrobu prezidenta, který je spojen s budováním našeho státu a s nelehkým zápasem o jeho samostatnost v dramatech dějin 20. století.

T. B.

Úryvek z promluvy patriarchy Tomáše Butty o prezidentu Benešovi pronesené v Sezimově Ústí 3. 9. 2018

To, co je na jeho osobnosti nepřehlédnutelné, je schopnost i po porážce se znovu napřímít a vést boj proti zlu. I v nových nepříznivých situacích našel v sobě sílu a ve svém svědomí nechtěl ani v závěru svého života - i když byl pod stálým tlakem a nemocen - odstoupit od zásad demokracie a zůstal tak věrný svému učiteli i příteli a svému předchůdci v prezidentském úřadě Tomáši Garriguovi Masarykovi.

MANA. Divadlo pro přemýšlivé publikum

Rozhovor s Davidem Frýdlem, provozním ředitelem činoherní scény ve vršovickém Husově sboru

Nápad obnovit divadlo v budově sboru v pražských Vršovcích se nejdříve farářovi Davidu Frýdlovi příliš nezdál. Dnes tato scéna neodmyslitelně patří k jeho pracovnímu i osobnímu životu. Už pátým rokem. Stal se totiž jejím provozním ředitelem. Vršovické divadlo MANA je součástí Husova sboru a místní duchovní David Frýdl přímo z kanceláře farního úřadu sejde jen pár schodů a rázem se ocitne v jiném světě.

Nechává spustit historickou malovanou oponu, v hledišti ukazuje sedačky, které pocházejí z první poloviny minulého století, a zastaví se na forbině u portrétu Karla Želenského, prvního principála tohoto kulturního stánku. Ne náhodou je obraz kumštýře umístěn tak, aby jeho pohled směřoval jak na herce, tak na publikum. Vršovický farář v rozhovoru vypráví o historii divadla a zná snad každý zajímavý detail, každý důležitý moment, který se mezi těmito stěnami odehrál. Když zabrousíme do současnosti, vysvětluje, že zde nepůsobí žádný stálý soubor. Divadlo, které není pravidelně dotované, si to podle něj nemůže dovolit. A proto spolek Centrum MANA, který scénu provozuje, najímá umělce (herce, režiséry a další) na konkrétní inscenace. Mimochodem, do právě začínající sezony vstupuje MANA s novou uměleckou šéfkou. Stala se jí bývalá dlouholetá dramaturgyně Městských divadel pražských Věra Mašková. Takže z novinařského hlediska by byl hřích nezepat se i na chystané premiéry.

šlo o určitý ideový program, se kterým Církev československá stavěla své sbory jako komunitní centra, tedy měla to být místa setkávání. A přesně takový účel splňovalo i divadlo. Odráží to tehdejší spolkový život, jehož centrem často v daných lokalitách byli ochotníci a vedle nich také sokolové. Zároveň Vršovice neměly do té doby svůj divadelní sál a toužily po něm a jejich touha se naplnila až se stavbou Husova sboru, kdy právě ochotníci iniciovali myšlenku, aby se součástí sborové budovy stalo také divadlo.

Od roku 1931, kdy byl sál otevřen, fungoval pod názvem Jiráskovo divadlo. To prožilo v minulém století časy plné zvrátů: první republiku, válečná léta, komunistický režim. Přibližte, prosím, aspoň

stručně příběh Jiráskova divadla, nejdůležitější momenty z jeho umělecké historie.

V novostavbě Husova sboru se v březnu 1931 otevřel moderní sál pro 294 sedících diváků. Prvním uměleckým šéfem se stal Karel Želenský, bývalý herec a režisér Národního divadla v Praze, toho času na penzi. Založil si totiž vlastní hereckou společnost a protože se znal s předsedou rady starších náboženské obce ve Vršovcích, domluvili se, že převezme divadlo do své správy a bude garantem umělecké činnosti. Otevírali Jiráskovu Vojnarkou, ve které si syn Karla Želenského Drahoš zahrál jednu z hlavních postav. Musíme ale popravdě říct, že se jim moc nedařilo. Jednak byla doba hospodářské krize a svou roli

Pokračování na str. 3

Při příležitosti 594. výročí smrti Jana Žižky z Trocnova

srdečně zveme na setkání u Památníku

Jana Žižky z Trocnova
v Sudoměři

v sobotu 6. října 2018

od 14.30 hodin.

Přehazování náramku aneb Konec s lamentováním

O knize amerického autora Willa Bowena

Možná to znáte z vlastního života: potkávají vás situace, z nichž nejste příliš nadšeni a své rozladění vyjadřujete tím, že si pěkně nahlas postěžujete. Někdy může jít skutečně o malér, ale v naprosté většině je kritika spíš důsledkem zvyku věci zveličovat a zbytečně se soustředit na to negativní či problematické... Ano, zbytečně. Protože stěžováním - dle definice vyjadřováním nespokojenosti, zármutku nebo bolesti - se ještě nic nevyřešilo a nejen to, stěžování má na nás zřetelně destruktivní vliv. Jen si představte svět bez zbytečného lamentování, nadávání a fňukání, neřkuli sarkasmu, (mimořadně, není pozoruhodné, kolik výrazů má čeština pro vyjádření tohoto nešvaru?), zkrátka představte si svět bez stížností.

Za takový svět oroduje Will Bowen ve stejnojmenné knize nakladatelství Synergie Publishing (přeloženo z anglického A Complaint Free World) a o takový svět se již snaží několik miliónů lidí, kteří se zúčastnili 21denní výzvy.

Je to prosté. Ti, kdo se k projektu připojili, dostali fialový silikonový náramek, který nosí, a ve chvíli, kdy si postěžují, přendají ho z jedné ruky na druhou. Tak se učí uvědomovat si, co říkají, formulovat své myšlenky jinak a rovněž - a to je docela důležité - soustředit se na řešení. A jelikož se vědci shodují, že změnit zaběhnutý zvyk trvá jedenadvacet dní, právě tak dlouho je třeba vydržet i v tomto případě.

Že to není jednoduché, dokládá autor knihy, bývalý pastor unitářské církve, na svém vlastním příkladu i na životě a osudech mnoha dalších lidí... Je až šokující, kolikrát denně je člověk schopen komentovat dění kolem sebe právě oním pesimisticky zaměřeným způsobem. Tedy být jakýmsi chronickým stěžovatelem. Na druhou stranu, není to vůbec divné vzhledem k prostředí, které ho obklopuje a které je veskrze negativní. Stačí si pustit tele-

vizní zprávy či zaposlouchat se do hovoru kolegů či kolemydoucích... Stalo se to zkrátka zvykem. Zde bychom jen k autorovi mohli dodat, že zdaleka nejde o neuh dnešní doby, stačí si vzpomenout na Knihu knih a třeba na

její příběh o tom, jak Mojžíš vedl Izraelity z egyptského otroctví. Vypravili se na cestu, která měla trvat pár dní, a nakonec putovali pouští čtyřicet let. Většinu času jim přitom zabralo reptání. Vlastně se ti, kteří se na cestu původně vydali, včetně Mojžíše, kvůli tomu do země zaslíbené ani nedostali... Přicházela-li jakákoli zkouška, upadali okamžitě do ponuré malomyslnosti a znechucení... A starozákonní proroci? Učedníci Pána Ježíše?

Vědci také tvrdí, že získáváme-li určité dovednosti, procházíme přitom čtyřmi stádii. A tak i v tomto případě je třeba poctivě projít čtyřmi fázemi a žádnou z nich nepřeskočit. V první fázi si člověk ani neuvědomuje, jak moc

a často (průměrně 15 až 30krát za den) kritizuje - až se na to pomoci „náramkové“ metody zaměří a octne se v dalších stádiích; v tom posledním si už ani neuvědomuje, že myslí pozitivně, činnost se zkrátka stala automatickou, tak jako například řízení auta. Je vděčný za to, co má, a prožívá a vnímá to jako požehnání. Problém vidí jako příležitost, překážku jako výzvu, zápas jako cestu, místo požadují druhého osloví: budu rád, když... Krásně tuto myšlenku změny přístupu vyjádřil John Milton ve Ztraceném ráji: „Duše je místem sama o sobě a dovede nám nebo změnit na peklo a peklo na nebe.“ A jak uvádí Will Bowen: „Když změním svůj pohled na svět, spatřím nové věci nebo staré věci v novém světle.“

To, že celý proces trvá pěkně dlouho a že člověk prochází opětovným selháváním a cítí se přitom „pod psa“, je dle autora zcela namístě, je to jako s každým zlozvykem, kterého se snažíme zbavit. Jak však upozorňuje, výsledek stojí za to. A nejde jen o to, co říkáte nebo neříkáte nahlas. Jde o transformaci, která se projeví v celkovém přístupu k životu, změny, které člověk časem pozoruje, pronikají všemi oblastmi života včetně zdraví a vztahů. A o ty nám jde především, ne?

Na konci své knihy - s poutavou veselou obálkou a bohatě proloženou citáty známých autorů a osobností - Will Bowen vypráví o tom, jak ho před časem vzbudilo v noci štěně kojota, které začalo výt na pastvině. K němu se přidali další kojoti a také jeho dva psi a postupně i psi sousedů a z celého údolí... „vytvořili vlnu, která se šířila dál a dál: A přitom to začalo malým štěnětem. To, kdo jste, má vliv na svět kolem vás. Dřív byl možná kvůli vašim sklonům si stěžovat váš vliv negativní. Ted' však vytváříte optimismus a lepší svět pro všechny. Jste ve velkém oceánu lidstva vlnou, která rezonuje s celým světem. Jste požehnáním.“

Tolik Will Bowen. A co vy, půjdete do toho také? **KB**

V naději, že dosáhne na Měsíc, zapomíná člověk na květiny, které kvetou u jeho nohou.

Albert Schweitzer

Neradostné křesťanství není dobré křesťanství.

Helmut Krug

Určitě se vyplatí vzít na sebe něco těžkého, jestliže se tím nějakému člověku ulehčí.

Stefan Zweig

Je to velký zázrak, že věčné slovo všemohoucího Boha hledá u mne příbytek, že chce být u mne skryté jako zrnko na poli.

Dietrich Bonhoeffer

Člověk není nalezenec, Bůh je jeho Otec.

Giovanni Papini

Nad úzkostlivou myšlenkou, co by se nám zítra mohlo stát, ztrácíme dnešek, přítomnost, a tím skutečnost.

Hermann Hesse

Bůh nikdy nepřestává být Otcem svých dětí, člověk je ten, kdo přestává být jeho dítětem.

Antonius z Paduy

Každá láska si může vzít z jiné lásky příklad.

Josef Diernbach

Překlad: Z.S.

Z kazatelského plánu

18. neděle po svatém Duchu

Jako kadidlo, at' míří má modlitba k tobě, Hospodine, pozdvížení mých rukou jak večerní oběť.
(Žalm 141,2)

První čtení: Jeremjáš 11,18-20

Tužby pro dobu po Duchu svatém (V):

1. Abychom v myšlení, slovech i skutcích dobrem a pokojem sloužili, modleme se k Hospodinu.
2. Abychom naše schopnosti a dovednosti pro věc evangelia nasadili, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku Hospodine, náš učiteli a pastýři, vedeš nás k sobě a přijímáš nás za své milované děti. Pomoz nám vyvarovat se povýšeného a svévolného jednání! Dej, at' kráčíme po tvých cestách jako věrní následovníci tvého Syna. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, at' slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Jakubův 3,16-4,3.7-8a

Evangelium: Marek 9,30-37

Verše k obětování: Žalm 15,1-2

Verše k pozhnání: 2. Tesalonickým 2,13b-14a

Modlitba k pozhnání:

Panovníku Hospodine, veškeré stvoření toužebně vyhlíží své dovršení a naplnění ve tvém Synu. Dej, at' tvůj lid roste do plnosti spásy! Prosimé o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 36, 37, 95, 110, 111, 118, 188

Nad Písmem

Kdo chce být první

Úvodní žalm z kazatelského plánu na tento týden skrývá čtvero krátkých modliteb spojených v jeden celek. Všimni si složení Davidových proseb, najdeš tam jeho absolutní důvěru. Tu bychom v dnešní době tolik potřebovali.

S důvěrou čteš noviny, posloucháš rádio, sleduješ televizní zprávy. Všude je jí třeba, ale nejvíc doma, v manželství, s dětmi a rodinou. Také nezapomeňme na svůj sbor, u poctivých a krásných lidí. Ty všechny máš tolik rád. Těšíš se na setkání v každodenním bytí, důvěra nás spojuje, ale její opak rozděluje. Jeremjáš v Pláči učí, že „Dobrý je Hospodin k těm, kdo v něho naději složí, k duši, jež se na jeho vůli dotazuje.“ Shodná důvěra s úvodním žalmem vede na kolena, k modlitbám a prosbám. Bůh slyší a mluví k věrným.

První starozákonní čtení odkrývá prorokovu nelehkou situaci, zakouší opak důvěry, jde mu o život. Ti z Judska, jeho rodného města Anatótu, neradi slyší slovo o soudu, není to dle jejich představ, i vlastní rodina stojí na druhé straně. Změnit žebříček hodnot není snadné, pohled' na svět

kolem. Prorok plní svěřený úkol. Co by to bylo za proroka či služebníka, který se otočí k Bohu zády! Naopak, nenechává si nic pro sebe, ale mluví a předává dál bez příkras, vždyť jde o slova živá a mocná.

Jakub doplňuje dnešní čtení slovem: „Moudrost šuřů je především čistá, dále mírumilovná, ohleduplná, ochotná dát se přesvědčit, plná slitování a dobrého ovoce, bez předsudků a bez přetvářky. Ovoce spravedlnosti sklídí u Boha ti, kdo rozsévají pokoj.“

Toho si je vědom každý věřící, máme přece absolutní důvěru v mocného Stvořitele a vždy doufáme v jeho zásah, vede nás svou mocnou rukou.

Všimáš si, jak Bůh mluví? Už jsi mu řekl o svých plánech? Četl jsi a přemýšlel o Božím slovu? Věřím, že ano a to je správné, tak se naplnilo slovo „Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u něho

příbytek.“ K důvěře patří i pokora a Pán se naplno věnuje jen svým učedníkům. Podruhé mluví o cestě utrpení, ale i spasení každému, kdo věří.

Učedníci nerozumí, ještě není čas, jsou plni nedůvěry mezi sebou. Petr, Jakub a Jan se dohadují o svém místě, vždyť tito tři viděli Ježíšovo proměnění, není to právě jeden z nich, kdo je ten první? Rozkol, rozdělení se rodí v nitru člověka za příspěvní zlého, ale „Podříd'te se tedy Bohu. Vzepřete se d'áblu a uteče od vás, přiblížte se k Bohu a přiblíží se k vám,“ doplňuje dnešní čtení Jakub.

Nikdo nečekal, že dítě, ten nejmenší, bude příkladem prvního. Ježíš vzal vítr z plachet, utišil bouři jejich nitra. Ukázal, že dítě je vzorem pokory, lásky a důvěry v jediného Spasitele. Toto vše i ty máš, jen nepochybuj a věř. To je nejkrásnější zpráva nového dne.

VVH

Děkujeme ti, Pane Bože, za to, že nás učíš překonávat nástrahy světa. Dej nám sílu překonávat zlo dobrem, odpouštět a šířit pokoj, abychom se směli nazývat tvými dětmi. Amen.

MANA. Divadlo pro přemýšlivé publikum

Dokončení ze str. 1

sehrálo také konfesní napětí mezi katolickou a československou církví.

Takže někteří diváci z principu nepřišli...

Ano, protože divadlo bylo součástí sborové budovy Církve československé. A tak Karel Želenský spolu se synem museli záhy svou činnost zde ukončit, protože se dostali do mínusu. Zajímavé je, že Karel Želenský tady vlastní uměleckou kariéru zakončoval a jeho syn Drahoš ji tu začínal, převzal po otci ředitelské křeslo ve vršovickém Jiráskově divadle a celý profesní život měl před sebou. No a kruh se uzavírá v tom, že rod Želenských je stále přítomen v českém kulturním prostoru, protože prapravnukem Karla Želenského je herec David Prachař, který dnes často vystupuje v našem divadle. Dokonce nám přinesl portrét svého prapradědečka a my jsme obraz tady pověsili, takže bývalý principál sleduje všechno, co se děje na jevišti.

Když se nedařilo divadelnímu podnikání, tak zde vznikl a fungoval kinosál, to bylo na konci třicátých let a za protektorátu. No a po válce se divadlo na krátký čas přeměnilo na sklad konfiskátů po Němcích a v roce 1947 přišli ochotníci a zkusili tady hrát.

Jak se jim dařilo? Měli úspěch?

Divadlo pozvedli. Spolek Bozděch přinesl zdejší scéně slávu nebývalých rozměrů. V nových poměrech totiž veřejnost zakoušela divadlo jako ostrůvek svobody. Takže se dařilo spolkovému principu ochotnického divadla, hrálo se i třikrát až čtyřikrát týdně pro dospělé a k tomu i pohádky pro děti. Ta scéna měla velké renomé, a proto sem přicházeli i šéfové z profesionálních divadel vybírat nové talenty do svých souborů. Zlatá éra trvala do roku 1965. Veřejnost totiž chodila do divadla, které bylo v chrámu, a ze strany státní správy proto byla tendence takovou scénu omezit.

Soudruzi zasáhli?

Ale ne přímo tak, že by řekli: Zavřeme, protože divadlo je v kostele. Oni vlastně zamezili možnosti údržby a oprav tohoto objektu.

Nebyly prostředky a vůle je poskytnout. A rada starších musela v prvé řadě zajistit chod kostela. Všechna technika byla zastaralá a při jednom představení shořel světelný pult, zkrátka světla zhasla a to byl důvod, proč Jiráskovo divadlo skončilo. Z technických důvodů zavřeno. A sál se potom předělal na skladové prostory Výzkumného ústavu těžkého strojírenství.

OBNOVENÍ SLAVNÉ SCÉNY

Vy jste farářem ve Vršovcích od roku 2002. Jak a kdy vznikl nápad divadlo obnovit a vrátit ho svému účelu?

Přiznám se, že jsem se té myšlence bránil. Když jsem do Vršovíc nastoupil, tak jsem viděl zdevastovaný prostor, kde kdysi divadlo fungovalo, a nedovedl jsem si představit, že by to tu někdo někdy mohl dát dohromady. Ale tehdejší tajemník diecézní rady Vašek Balek nás povzbuzoval a přišel sem i Tomáš Töpfer, ředitel Divadla Na Fidlovačce, který hledal prostory pro komorní scénu, a on nás přesvědčil, že má cenu znovu uvažovat o divadle. A když se ukázalo jako neprůchodné, že by se scéna v Husově sboru obnovovala za podpory místní radnice po způsobu obnovení Fidlovačky, Tomáš Töpfer z projektu vystoupil. Ale my už byli nastaveni na to, že pokud tady má sál opět být, tak za jeho „návratem do života“ musíme stát my. Celou rekonstrukci jsme rozvrhli do několika etap. Jako první přišlo na řadu umělecké zázemí, kde vzniklo nízkoprahové centrum a začalo se v něm pracovat s dětmi a poprvé po delší době se ve skromných podmínkách hrálo divadlo.

Kdy se vám to podařilo?

V roce 2009. Založili jsme sdružení, které mělo za úkol obnovit umělecký stánek v našem Husově sboru. No a pak rok co rok pokračovaly jednotlivé etapy rekonstrukce a v květnu 2014 jsme divadlo oficiálně otevřeli.

Nicméně už ne pod názvem „Jiráskovo“, který divadlo mělo v minulém století...

Zvolil jsem slovo mana. Divadlo MANA odkazuje na sepětí s budovou kostela. Tak se ptali Hebrejové,

když viděli to bílé jíní na poušti: Man hú? - Co je to? Samotné slovo je otázkou. A my chceme profilovat naši scénu jako divadlo, které není církevní a není programově křesťanské, ale nabízí prostor pro otázku, aby se člověk měl možnost zastavit a ptát se po smyslu své cesty a svého konání. Chceme být divadlem konzervativním, ale nepodbízejícím, zkrátka pro přemýšlivé publikum.

NOVÁ SEZONA

Vy do začínající sezony vstupujete s novou uměleckou šéfkou, zkušenu dramaturgyní Věrou Maškovou. Podívejme se tedy na váš dramaturgický plán. První premiérou bude hra Gin Game, která se proslavila před lety v pražské Viole. Dá se říct, že jste vsadili na prověřený titul a silné herecké osobnosti?

Ano. A zároveň na kvalitní tvůrce inscenace, protože hru nastuduje renomovaný režisér Ondřej Zajíč. V jedné z hlavních rolí se představí Zuzana Krónerová, vynikající československá herečka. Gin Game je hra z prostředí domova důchodců, kde se schází muž a žena nad partii karetní hry, rekapitulují svůj život a otevírají věci, o kterých si mysleli, že je dávno uzavřeli. Je to tragikomédie s velkým humanitním poselstvím. Přijďte se na ni v listopadu podívat.

Další premiéru máte na programu v prosinci. Na webu divadla se zatím dočteme pouze to, že autorkou je Věra Mašková a název představení Země česká, domov můj.

Představení se úzce váže k budově našeho sboru ve Vršovcích. Já jsem totiž Věře Maškové dal rukopis vzpomínek Františka Nováka. To byl legionář, kantor, přítel Masarykův, člen rady starších náboženské obce ve Vršovcích a varhaník našeho chrámu. V pamětech František Novák popisuje svoje dětství, mládí, učitelskou dráhu a především svoji legionářskou anabázi. On se jako voják dostal na východní frontu do Ruska. Zanechal výjimečné svědectví o své době a svém životě. Takže vzniká inscenace, která odkazuje k stému výročí Československa a zároveň přináší příběh výjimečného člověka, řadového věřícího naší církve. Jak se to Věře Maškové a tvůrčímu týmu s režisérem Pavlem Khekem podaří, můžete posoudit na premiéře před vánočními svátky.

A jaké nové inscenace připravujete na druhou polovinu sezony?

Uvedeme hru německého autora Bernharda Setzweina, která je pohledem cizince na české dějiny a kulturní klima. Má název Hrabal a muž u okna. Další divadelní hru pro nás teď píše Arnošt Goldflam a chtěli bychom se pustit i do nějakého klasického díla z české literatury. Titul zatím neprozradím, protože vše je v procesu.

Jste duchovním a zároveň máte na starosti divadlo. Jak se vám daří spojit práci faráře s činností provozního ředitele činoherní scény a s rolí otce a manžela?

Novinky Vršovického divadla MANA

Divadlo má v nové sezoně 2018/2019 v plánu uvést pět premiér. 13. listopadu to bude tragikomédie D. L. Coburna Gin Game s herci Zuzanou Krónerovou a Dušanem Sitkem. 19. prosince čeká diváky první uvedení hry Věry Maškové Země česká, domov můj, která vznikla ze vzpomínek legionáře, kantora a člena Církve československé Františka Nováka. V druhé polovině sezony nastudují divadelníci text Bernharda Setzweina Hrabal a muž u okna a také titul z české klasické literatury. Novou hru pro vršovickou scénu píše Arnošt Goldflam. Kromě toho v MANĚ hostují různé soubory a herecké společnosti, stálým hostem je divadlo Verze.

Podrobný program najdete na webu www.vrsovickedivadlo.cz

Čas musím vážit na miskách vah mezi církev, divadlo a rodinu. Výhodou je, že se mi všechny tyto tři světy prolínají pod jednou střechou. Jsem farářem v místním kostele, součástí budovy kostela je divadlo a zároveň bydlíme na faře, a tak manželku utěšuji, že nemusí zoufat, protože mě má stále doma.

Ale ona mi odpovídá: „Jenže ty jsi pořád v práci.“ (úsměv) Nechápu to jako role, které bych na sebe bral jednu po druhé, ale v každé z nich vidím nějaké své životní poslání. V praktické rovině je to hodně o plánování, jak si čas rozvrhnout a potom ten rozvrh dodržovat.

Redakční poznámka na závěr:

V polovině odpovědi na poslední otázku Davidu Frýdlvi zavolala manželka. Už podruhé. Kvůli rozhovoru o divadle totiž zapomněl vyzvednout děti ze školky. A tak rychle dokončil myšlenku, rozloučil se a vydal se pro své ratolesti. A já se tímto omlouvám ženě Davidu Frýdlu, že jsem zdržel jejího muže u tématu, které má evidentně velmi rád. Povídali jsme si ve Vršovickém divadle MANA a oba jsme tu zapomněli na čas. Přijďte sem, milí čtenáři, na ten čas všedních dnů aspoň na chvíli zapomenout i vy.

(jz)

David Frýdl

Byl vysvěcen na kněze v roce 1997. O pět let později začal jako farář působit v náboženské obci v pražských Vršovcích. Stal se zakládajícím členem spolku Centrum MANA, který provozuje stejnojmenné divadlo, a zároveň přijal úlohu provozního ředitele této scény. David Frýdl je ženatý a má sedm dětí.

Českobratrská církev evangelická slaví

Programem nazvaným „Radujme se vždy společně“ si Českobratrská církev evangelická připomene 100. výročí svého vzniku. Oslavy se konají od 27. do 30. září v Pardubicích. Na mnoha místech tohoto města návštěvníky čekají koncerty, přednášky, filmy, besedy, výstavy nebo hry a tvůrčí dílny pro děti. Hlavní akcí bude slavnostní bohoslužba v sobotu 29. září od 10 hodin na Pernštýnském náměstí.

Povede ji synodní senior Daniel Ženatý a jménem české ekumenické veřejnosti shromáždění pozdraví patriarcha CČSH Tomáš Butta. Přímý přenos bohoslužby má na svém programu Česká televize.

Oslavy 100. výročí vzniku Českobratrské církve evangelické v Pardubicích nabídnou program pro všechny generace návštěvníků a vstup na akce bude volný. „Probíhat budou na hlavním pardubickém náměstí, dále v městském parku Bubeníkovy sady, v evangelickém kostele, krajské knihovně a ve výstavním a kulturním domě IDEON,“ upřesňuje Jiří Hofman z Oddělení komunikace s veřejností ČCE.

Například v pátek 28. 9. se zúčastní panelové diskuse na téma Církev a její kulturní role Martin C. Putna, pedagog Fakulty humanitních studií UK, žurnalista Daniel Raus a boromejka Angelika Pintířová. Na programu je také přednáška L. Fukové „Romové, chudoba a jinakost“ nebo diskuse pod názvem „Evropská unie a migrace: jak se EU dívá na problematiku integrace“. Další den, v sobotu 29. 9., můžete navštívit třeba koncert barokní hudby, který připravila Konzervatoř Evangelické akademie Olomouc, a vystoupení pěveckého souboru ECHO nebo koncert romské kapely (volného hudebního uskupení při berounském sboru ČCE). V plánu jsou i procházky za poznáním zajímavých míst města Pardubice či prezentace projektů evangelických sborů z různých koutů naší republiky. Bližší informace o programu najdete na webu www.100letce.cz.

(Připraveno podle tiskové zprávy ČCE a webu 100letce.cz.)

(jz)

Zprávy

Představení sbírky Tomáše Feifera

Náboženská obec CČSH v Praze-Karlíně a Dialog na cestě ve spolupráci s MČ Praha 8 zvou na pořad Představení básnické sbírky Solve et Coagula. (Autor Tomáš Feifer, ilustrováno kolážemi arteterapeutky Anity Bartos.) Koná se v rámci cyklu Setkání třetího věku v zasedací místnosti NO CČSH, Vítkova 13, Praha 8 – Karlín v úterý 25. září od 15 hodin. Úvodní slovo pronese Olga Nytrová, přednes: Olga Nytrová, Markéta Hlasivcová, Květa Salmonová a autor. Doprovázeno slovem autora o cestě k poezii i psychoterapii, trochou hudby a ukázkou výtvarných děl ilustrátorky. Akci spolupřádá Obec spisovatelů a Pražský klub spisovatelů.

Výročí smrti Jana Žižky. Setkání v Liberci

Církev československá husitská, Kulturní rada CČSH společně s Armádou ČR, zastoupenou 31. plukem radiální, chemické a biologické ochrany v Liberci, zvou srdečně na setkání u příležitosti 594. výročí smrti Jana Žižky z Trocnova, které se uskuteční ve čtvrtek 11. října 2018 od 17 hodin v posádkovém klubu 31. pluku, Štefánikovo nám. 1 v Liberci.

Neznámá hrdinka od rozhlasu

Příběh lékařky pražské záchranné služby, která pomáhala raněným u Československého rozhlasu na Vinohradech 21. srpna 1968, přibližuje výstava v Národním památníku NM na Vítkově v Praze. Je otevřena do konce března příštího roku. Vychází z dopisu uloženého ve sbírce Národního muzea, který

lékařka napsala týden po invazi rodičům a přibližuje tehdejší události. Výstavu „Neznámá hrdinka od rozhlasu“ si můžete prohlédnout od středy do neděle od 10 do 18 hodin.

Scénické čtení

Církev bratrská a víceúčelové centrum Elada v Bystrém u Dobrušky srdečně zvou 20. října od 19 hodin na hudebně-literární kompozici (scénické čtení) „...kde i smrt je čistá“ (interview s Antoine de Saint Exupérym). Na motivy z děl A. de Saint Exupéryho a Pierra Chevryéryho, Paula Webstera a Julese Roye napsal Stanislav Kubín. Účinkují: Exupéry - Benjamin Mlýnek, novinář - Stanislav Kubín a další. Dále účinkují (ze záznamu): hlasatelka - Michala Lohniská, členka Divadla F. X. Šaldy v Liberci, liška - Michala Palašáková, Malý princ - Eliška Novotná, žačky ZUŠ v Liberci. Hudba: Edvard Grieg, Claude Debussy, Alexandr N. Skrjabin. Zvukový záznam, mixáž, mastering: Miloš Vondráček, zvukový mistr Divadla F. X. Šaldy v Liberci.

Výstava o trampingu

Fenomén trampingu a jeho proměny představuje výstava v Národopisném muzeu NM v Letohrádku Kinských v Praze. K vidění je až do 1. 4. 2020. Výstava nazvaná „Století trampingu“ připomíná oblíbenou volnočasovou aktivitu a její pestré podoby. Dozvíme se mimo jiné, jak ovlivnila různé hudebníky, malíře nebo spisovatele. Připraven je i doprovodný program v podobě hudebních vystoupení, přednášek nebo

workshopů. Národopisné muzeum NM v Praze je otevřeno vždy od úterý do neděle od 10 do 18 hodin.

□ □ □

Z programu divadla MANA v pražských Vršovicích**Jak Jenička a Mařenku navštěvují pohádky**

Zábavné představení pro děti a jejich rodiče uvidíte v neděli 23. 9. od 17 hodin. Hrají: Miroslav Táborský a Kateřina Táborská, Divadlo Anima Candida.

Večer s dobrou knihou

Pořad s tímto názvem je na programu ve středu 26. 9. od 19:30. Jiří Schwarz bude číst z humoristického románu Zdeňka Jirotky Saturnin. Přijďte si poslechnout výňatky z knihy, jejíhož hlavního hrdinu ve filmové podobě nezapomenutelně ztvárnil Oldřich Vizner.

Kostel sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí

pondělí 24. 9. 2018, 20.00
PRAGUE BRASS ENSEMBLE
From Baroque to Jazz
Jan Kalfus – varhany
J. S. BACH, A. DVOŘÁK, W. A. MOZART, G. GERSHWIN

úterý 25. 9. 2018, 17.00
Jan Kalfus – varhany
Yvona Škvárová – mezzomezzosoprán
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

středa 26. 9. 2018, 17.00
Josef Popelka – varhany
Vladimír Frank – housle
G. F. HÄNDEL, L. van BEETHOVEN, W. A. MOZART, A. CORELLI

středa 26. 9. 2018, 20.00
CONSORTIUM PRAGENSE ORCHESTRA
Štěpánka Heřmánková – soprán
Miroslav Laštovka – trubka
A. VIVALDI, F. SCHUBERT, A. DVOŘÁK, G. GERSHWIN

čtvrtek 27. 9. 2018, 17.00
SAINT NICHOLAS CHAMBER SOLOISTS
Michal Hanzal – varhany
Martina Bauerová – soprán
František Bílek – trubka
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, C. SAINT-SAËNS

pátek 28. 9. 2018, 17.00
Marie Šestáková – varhany
Zuzana Kopřivová – soprán
J. S. BACH, A. VIVALDI, W. A. MOZART, G. CACCINI, C. FRANCK

pátek 28. 9. 2018, 20.00
PRAGUE STRING ORCHESTRA
Adéla Vondráčková – housle
Vratislav Vlna – hoboj
W. A. MOZART, J. S. BACH, A. VIVALDI, A. DVOŘÁK

sobota 29. 9. 2018, 17.00
Zuzana Němečková – varhany
Petr Přibyl – viola
J. S. BACH, G. PH. TELEMANN, W. A. MOZART, C. FRANCK

sobota 29. 9. 2018, 20.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
Václav Návrat – barokní housle
Yvona Škvárová – mezzomezzosoprán
W. A. MOZART, A. DVOŘÁK, A. VIVALDI, G. F. HÄNDEL

neděle 30. 9. 2018, 17.00
GAUDIUM CANTORUM MIXED CHOIR
Štěpánka Heřmánková – sbornistr, soprán
Přemysl Kšica – varhany
J. S. BACH, Ch. GOUNOD, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

neděle 30. 9. 2018, 20.00
CAMERATA PRAGENSIS ORCHESTRA
Aleš Bárta – varhany
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, W. A. MOZART

Přijměte naše srdečné pozvání na přednášku
Mgr. Olgy Líbalové

na téma

**Sociální práce
Církve československé /husitské/
v době první republiky**

jež se uskuteční

v budově Ústřední rady CČSH v Praze 6, Wuchterlově ul. 5

27. září 2018 od 18 hodin

Z ekumeny

KIRCHENTAG 2019

Přípravy na německý protestantský Kirchentag 2019 v Dortmundu 19. - 23. 6. 2019 již začaly a nyní je čas se hlásit do programu. Kirchentag tradičně vítá kolem 2.500 vystupujících! Tématem je tentokrát verš 2 Kr 18,19 „Was für ein Vertrauen?“ (ČEP „Na co vlastně spoléháš?“). Do programu se mohou hlásit jednotlivci i skupiny dle kategorií:

Markt der Möglichkeiten (Trh možností) – pro ekumenické projekty v ČR do 30. 9. 2018;

Kulturní pořady – pro hudební skupiny různých žánrů, výtvarné umění, výstavy, církevní hudbu, literaturu, tanec, divadlo atd. do 30. 9. 2018;

Feierabendmahl (Slavnostní bohoslužba) – pro církevní pěvecké sbory, které se musí hlásit přes německý partnerský sbor.

V případě zájmu prosím kontaktujte ses. Veroniku Matějkovou (veronika.matejkova@cchsh.cz), celé podání Kirchentagu je do 30. 11. 2018.

Pěvecké sbory – do 15. 1. 2019.

V případě dotazů prosím neváhejte kontaktovat ses. Matějkovou, popř. se přímo přihlásit na www.kirchentag.de. **Veronika Matějková**

NĚMECKÁ PREMIÉRA FILMU O PAPEŽI FRANTIŠKOVÍ

Ve čtvrtek 14. června měl německou premiéru dokumentární film Papež František – muž, jehož slovo platí (Německo, Francie, Itálie, Švýcarsko, Vatikán, 96 minut, 2018). V amerických kinech je přítom tento film německého režiséra Wima Wenderse již od 13. května a trailer k němu byl zveřejněn k pátému výročí začátku Františkova pontifikátu 13. března 2018.

Režisér Wim Wenders (*1945) je známý díky několika slavným hraným i dokumentárním filmům. Ocenění získal hlavně za filmy Stav věci (1982), Paříž, Texas (1984) a za poetický film Nebe nad Berlinem (1987) s výrazným náboženským poselstvím. Kvůli postavám andělů v tomto filmu vyšla recenze na něj i v religionistickém časopisu Dingir 16 (3), 2013, s tématem „Angelologie“. Wenders se narodil do katolické rodiny, ale konvertoval k protestantismu.

Právě jeho vyzval Mons. Dario Edoardo Viganò, prefekt papežského Sekretariátu pro komunikaci (v úřadu v letech 2015–2018), k natočení filmu s papežem Františkem a dal mu k dispozici vatikánský filmový archiv. Vatikánské zpravodajství i nezávislí recenzenti zdůrazňují, že film není o papeži, ale že byl vytvořen s ním. Papež v něm s pohledem do kamery promlouvá k divákovi (jedna z recenzí proto hovoří o „soukromé audienci pro publikum“) a zamýšlí se nad tématy, která považuje za klíčová. Hovoří o společenské spravedlnosti, ekologické odpovědnosti, migraci, výzvách konzumního způsobu života apod. Vedle tohoto filmového materiálu, který pochází ze čtyř dlouhých rozhovorů, které papež s Wendersem vedl, jsou obsahem filmu záznamy papežových promluv a aktivit na jeho cestách po celém světě. Třetí součástí filmu pak tvoří scény ze života Františka z Assisi (asi 1182–1226), jež Wenders bezpochyby vidí jako předobraz současného papeže.

„Je to čirý kýč“, myslí si Kirsten Riebelmannová, autorka výše zmíněné recenze. „Přesto,“ píše dále, „by neměl být ukvapeně odsouzen.“ I jiní recenzenti se shodují, že Wenders si nezachoval od papeže žádný odstup a nepoložil mu žádnou nepříjemnou otázku. Zároveň připouští, že něco takového Wenders jistě neměl v úmyslu. Šlo mu o to, aby byly představeny myšlenky pozoruhodného muže v čele největší církve. Ostatně, všechny přísné soudy poněkud otupuje fakt, že se jedná o první film v historii, na němž papež spolupracoval.

Zdroj: info.dingir.cz, autor Zdeněk Vojtíšek

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Spor o prvenství

Nahrad'te obrázky písmeny podle následujícího klíče:

⌘ = B
⊙ = C
⊠ = D
⌚ = Ď
⊠ = D
⌘ = Ď
⊕ = E
⊠ = CH

⊗ = Í
⌘ = K
⌘ = L
⌘ = N
⊠ = O
⊙ = P
⌘ = R
⊠ = S

⌘ = Š
⊠ = T
⊠ = U
⌘ = V
⌘ = Ý
⌘ = Z

(Řešení z minulého čísla: Následování.)

Jana Krajčířiková

Změna programu vyhrazena

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6
Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: Mgr. Jan Zítka, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@cchsh.cz
Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna. Distribuce: ADLEX, spol. s r.o. Xaveriova 1888/45, Praha 5 150 00
Předplatné: Mgr. J. Wendlíková, tel.: 220 398 117, e-mail: prodejna.blahoslav@cchsh.cz. Reklamace: tel. 220 398 117

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

